

FINN WAHL – FORTSATT TRAVEL

Gamlelensmann Finn Wahl i Marker er for lengst pensjonist, men den blide og omgjengelige mannen er travel som aldri før. Fortsatt med fokus på å hjelpe andre.

Side 6 og 7

EN HELT SPESIELL GROTTE

Et høyt antall dugnadstimer er lagt ned i Risen Grotte, et helt spesielt lokale som stadig flere velger å arrangere festligheter i. Det er Jørn-Ola Krog naturligvis glad for.

Side 12 og 13

ÅRETS FØRSTE- KLASSINGER

I denne utgaven av AG presenterer vi våre førsteklassinger. Bildet er fra Rømskog, men dette er ikke noe utsnitt av klassen. Første klasse har bare fire elever!

Side 16 og 17

Høyt til værs i Rødenes

Høyt henger de, men sure er de slett ikke! Denne sommeren har lokalbefolkning og turister i Grenseland fått et nytt, spektakulært tilbud. Ronny Skaug i Eastside Event i Rødenes tilbyr parasailing. Avisa Grenseland har vært med Skaug på Rødenessjøen. Det var mildt sagt en helt rå opplevelse!

Side 8 og 9

AVISA
Grenseland
AUGUST 2010

Aremark

Innbyggere: 1.424
Areal: 321 km²
Kommunesenter: Fosby
Ordfører: Tore Johansen (KrF)

Marker

Innbyggere: 3.471
Areal: 413 km²
Kommunesenter: Ørje
Ordfører: Stein Erik Lauvås (A)

Rømskog

Innbyggere: 688
Areal: 183 km²
Kommunesenter: Rømskog
Ordfører: Nils Nilssen (A)

Imponerende aktivitet

LEDER

Det bor bare drøyt fem tusen mennesker i Grenseland. Aremark og Rømskog har ikke flere innbyggere enn et middels stort boligboligfelt i Halden. I Marker er det noen flere, men heller ikke der er det trangt om plassen. Likevel fremviser de tre kommunene imponerende mange og flotte arrangementer i løpet av et år.

Vi har på annen plass i denne utgaven oppsummert sommerens aktiviteter. Det er imponerende å se hva ildsjeler, godt hjulpet av kommunene og velvillige sponsorer, kan få til.

For å begynne i nord; i Rømskog legges det mye arbeid i å presentere kommunens mange sider gjennom Byggedagen på Kurøen. Kørrefestivalen

samler kristen ungdom fra begge sider av grensen, mens Unionsmarathon, som egentlig var et engangsarrangement i 2005, er blitt en tradisjon. I tillegg har det lokale fotball-laget de siste årene rykket opp hver høst, og idrettslaget generelt samler over halve bygda til aktivitet.

IMarker er Slusefestivalen i juni en tradisjon som samler unge og gamle. Mange aktiviteter trekker folk, og markeringene får presentert sin store stolthet; sluseanlegget og brugsområdet, som virkelig er blitt fint. At fjorårets nyvinning Kanallekene i august begynner å finne sin form, utvider sommersesongen. I tillegg er det mange små og store arrangementer. Det skjer rett og slett mye spennende på kulturfronten gjennom hele året.

IAremark har man med sine snaut femten hundre innbyggere «tatt helt av» i år. Stubbefolkets teaterforestilling har vært en suksess i Strømsfoss med en rekke forestillinger. Strømsfoss-dagen samler flere tusen besøkende. Bedehussang i Grenseland på Fangekasa kan skilte med fem tusen, og minst like mange kommer til Elgfestivalen denne helgen. I tillegg er det foretatt filminnspilling med Gråtass. Og fortsatt lever man på minnene fra Farmen på TV2 fra Bøensæter. Og vi skal selvfølgelig ikke glemme Haldenvassdragets Dronning, D/S «Turisten», som i sin første sesong etter tilbakekomsten begynner å finne sin form.

Hvem sa at man må bo i en by for å få kulturopplevelser?

Latvia-konsert i Aremark

Gode musikalske krefter i Aremark inviterte nylig til konsert i det nye Menighetshuset. Formålet med konserten var å arrangere en hyggekveld, men også å samle inn penger til barn i Latvia.

TEKST OG FOTO: ØYVIND OTTERSEN

– Det var gratis inngang, men utlodning og salg av kaffe og kaker bidro til at vi kunne samle inn penger til et skolematprosjekt i Vespiebalga, Aremarks samarbeidskommune i Latvia, sier Mary Anne Gløbøden, leder i Aremark Frivilligsentral.

– Latvia er ekstra hardt rammet av finanskrisen, og mange har enten mistet jobben eller gått drastisk ned i lønn. En av

Koret Are Canto, med dirigent Rune Aasgaard, var blant underholderne da aremarkingene arrangerte konsert for å skaffe penger til et skolematprosjekt i Latvia.

følgene er at en del barn rett og slett ikke får spise seg mette hver dag. Derfor ønsket vi å samle inn penger slik at så mange skolebarn som mulig kan få et varmt måltid mat på skolen hver dag. Aremark kommune har også vedtatt å gi 30.000 kroner til prosjektet. Ordfører Tore Johansen står for samarbeidet med Vespiebalgas kommuneledelse og vil

følge opp prosjektet videre, sier hun.

Aremark Bygdekvinnelag, Menighetshusets Venner og Frivilligsentralen arrangerte konserten, mens koret Are Canto, under ledelse av Rune Aasgaard, barnekoret Gledessprederne samt Halvard og Jostein Aasgaard sørget for underholdningen. Frivilligsentralens visegruppe sørget for allsang.

Avisa Grenseland er et felles organ for grensekommunene Aremark, Marker og Rømskog.

Redaktør: Øyvind Ottersen
Redaksjon: Siri M. Dalnoki,
Tore Robert Klerud
Grafisk design: Runar Drønen,
Sunniva Hansen

Besøksadresse:
Byline tekst & design,
Fosby, 1798 Aremark

Telefon: 99 22 1798

E-post: post@byline.as
www.byline.as

Trykk: Edda Trykk

Godhjertede bikere tilbyr mekkehjelp

Med stor heis ned til et kjempelokale i kjelleren ligger alt til rette for at God's Squad skal trives i Ørje, konstaterer fra venstre Audun Skofsrud fra Båstad, Roger Granlund fra Rælingen, Inge Søpler fra Ørje og Tom Iversen fra Vestby.

Gutta i bikerklubben «God's Squad» ser barske ut, men bak tatoveringer og skinnklær skjuler det seg milde sinn med omtanke for sine medmennesker.

TEKST OG FOTO: TORE ROBERT KLERUD

Som navnet tilsier dreier det seg om en bikerklubb med en kristen profil. Om du ikke kan huske å ha hørt navnet før, så har det sin helt åpenbare årsak: Det norske «chapteret» av den opprinnelig australske klubben har bare fire år

på baken og teller foreløpig ikke mer enn en håndfull medlemmer.

Gir mopedhjelp

– Vi er ikke så nøye på titler, sier Inge Søpler. Men innrømmer i det minste å trekke i noen administrative tråder for det norske «chapteret». Siden han selv bor i Ørje, og de øvrige medlemmene også finnes innenfor gangbar MC-avstand, har klubben etablert seg midt i Slusebyen, i kjelleren hos trosfellene i menigheten Friends.

– Her i Ørjesenteret har vi all plassen vi trenger. Vi har god plass til å treffes, og siden det er det gamle lagerlokalet til dagligvareforretningen som en gang var her, har vi mulighet for å ta ned syklene via den store vareheisen også. Dermed

har vi et kjempemessig mekkelokale og mulighet til å lagre et stort antall sykler gjennom vinteren for dem som har behov for det, sier Tom Iversen, som selv bor i Vestby.

– Dessuten er det jo mange ungdommer rundt her som kjører rundt på mopeder i varierende tilstand. Mange av dem trenger kanskje litt hjelp til å skru på kjøretøyene sine, og vi er åpne for å lære dem det vi kan, forsikrer Iversen.

Barske utenpå

Gjennom kjøresesongen møtes de stort sett en gang i uken. Da er det kaffe ved klubblokalet, og det blir gjerne en liten tur rundt i omegnen også.

Dermed er det godt mulig at befolkningen i Grenseland allerede

har lagt merke til dem. Med skinnklær og store logoer på ryggen legger de heller ikke skjul på hvem de er, og for sarte sjeler kan synet av sortkledde, bastante menn på like barske motorsykler kanskje virke skremmende.

Men ingen har noe å frykte, understreker Søpler og hans menn. Vennskapet, omtanken for de øvrige klubbmedlemmene og deres familier, og den kristne troen er det som holder dem sammen. De er som en familie.

Klare regler

– Fra før av kjenner vi til klubber som Holy Riders. Hvorfor har dere behov for enda en klubb?

– Holy Riders er en MC-klubb. Vi er en bikerklubb, sier Søpler. Og etter å ha sett journalistens spørrende blikk fortsetter han å forklare:

– Det er nok ikke så lett å komme inn hos oss som hos mange andre. Man må gjennom en aspirantperiode for å vise at man egner seg i fellesskapet vårt. MC-klubbene er ikke så nøye på sånt. Der er det mindre uniformering og flere som kjører japanske sykler. Dessuten kan jo også kvinner bli medlemmer hos for eksempel Holy Riders, sier han.

God's Squad er en klubb for gutta, men ikke verre enn at jentene får være med når de er ute på turer og treffes, forstår vi.

– Men å kjøre noe annet enn Harley er utelukket?

Lang stillhet. Alle ser på hverandre etter tur. Og Søpler er den som til slutt må svare:

– Vel. Vi skyver jo ingen unna sånn i utgangspunktet, sier han.

– Det pleier ikke å være noe problem. De fleste har gjerne så lyst på Harley at de uansett lar seg overtale etter hvert, erte Iversen, med klar adresse til en av de andre rundt bordet.

Byggmester Bjørnar Østensvig

→ LANDBRUKSBYGG
→ RESTAURERING
→ MINDRE MURERARBEID

→ HYTTEBYGGING
→ NYBYGG
→ TILBYGG

Behjelpelig med tegninger og søknader. Godkjenninger for våtrom

Telefon 91 30 37 61. Adresse: 1798 Aremark

Moderne filial

Marker Sparebank har modernisert sin filial i Aremark. Lokalene er pusset opp og tilpasset dagens behov. En ny, moderne minibank er på plass. En innretning hvor også penger kan settes inn. Minibanken er dessuten flyttet innendørs, noe som gjør den langt mer brukervennlig.

PUKKVERK

Grønne Bakke

Gårdsplass- og oppkjørselsingel
Subbus Singel Pukk Fyllmasse
Levering prosjekt
Transport

Hans Braarud 40 21 49 56 Ørje

GRANLI RØR

Vi tilbyr følgende:

- Nybygg
- Rehabilitering
- Service
- Sanitæranlegg
- Varmeanlegg
- Kloakkrensing
- Vannrensing
- Gassanlegg

Granli Rør

Storgata 43, 1870 Ørje
Tlf: 69 81 12 71
Mob: 90 91 42 32
stig-erik.granli@granliror.no
www.granliror.no

Vi holder til i Halden og er en tradisjonsrik trykkeribedrift. Vi føler oss som en del av Grenseland, for utenfor kontorvinduene våre ender Haldenvassdraget sin ferd mot havet.

O'K Trykk ble etablert i 1948 og er en mellomstor trykkeribedrift med allsidig kompetanse. Gjennom mange tiår har vi levert store og små trykkoppdrag til kommuner, næringsliv og privatpersoner.

Vi tilbyr komplette produkter med rask levering og svært konkurransedyktige priser. Fra design til ferdig trykksak. Alt fra småprodukter, som visittkort, plakater, brosjyrer og foldere, til større trykksaker som bøker og kataloger. Digital print er også et område vi har stor kompetanse på.

O'K-TRYKK AS – Fisketorget 2, 1771 HALDEN
Telefon: 69 17 81 50 – Telefax: 69 18 26 55
Mail: oktrykk@oktrykk.no – www.oktrykk@oktrykk.no

**EN KOMPLETT
LEVERANDØR
AV TRYKKSAKER**

Kreativ leder Morten Myklebust og vår lokale stjerne, Freddy Hagen i rollen som kapteinen, har stor tro på at Gråtass-filmen vil slå godt an når den kommer på kino. Ikke minst takket være flotte miljøer fra Grenseland.

Det er mye fart og spenning i Gråtass-filmen. Ikke bare på traktor, men også med motorsykkel og sidevogn. Her er det Grynnet, spilt av Harald Heide-Steens datter Tiril, som er ute på tur sammen med «gamlefar», i Dan Robert Thorsens skikkelse.

Løpsk Gråtass satte Grenseland på hodet

Et stort apparat var i sving da en ny historie om den levende traktoren Gråtass ble festet på filmrullene i sommer. Når filmen kommer på kino, blir det gjensyn med både kjente steder og kjente ansikter.

TEKST OG FOTO: TORE ROBERT KLERUD

Traktoren Gråtass har i løpet av flere år opparbeidet seg et godt forhold til den yngre befolkningen i hele Norge, både vordende agronomer og barn fra de mer urbane strøk. De fleste vil ha fått med seg Alf Ulvens utspill for å gjøre den folkekjære traktoren hjemmевant i Aremark, og slik sett var det kanskje ingen stor overraskelse da Grenseland ble valgt som åsted for innspillingen av den nye filmen.

Fra Vestfold

– Vi har vært i Vestfold når vi har filmet med Gråtass tidligere, men av forskjellige årsaker har vi ikke vært helt fornøyde med forholdene der. Ting er generelt litt mer «vanskelig» der borte enn her, sier Morten Myklebust, primus motor i Fantasi-fabrikken.

Det er som kjent også Fantasi-fabrikken som står bak «Stubbefolket»-konseptet, dermed var Myklebust og kompani godt kjent med området fra i fjor, da det også ble filmet på forskjellige locations i Aremark og Marker til en miniserie for NRK Barne-TV. Visningen av denne har drøyet i forhold til hva som var planen den gang, men i løpet av sensommeren og høsten skal fruktene av forrige sommers filming dukke opp på skjermen i de tusen hjem.

Kryss-markedsføring

Når så den neste spillefilmen om traktoren Gråtass kommer på kino, trolig en gang i løpet av vinteren, vil publikum kunne nikke gjenkjennende til både naturen og ett og annet konkret sted fra det de har sett på Barne-TV tidligere.

Men ikke bare stedene. To av personene fra «Stubbefolket»-serien på NRK Barne-TV går igjen også i Gråtass-filmen. Det er kapteinen og hans medhjelper fra båten, der førstnevnte fremdeles spilles av

Freddy Hagen fra Ørje.

– Vi sier det ikke rett ut, men personene er de samme, og de er fremdeles kaptein og medhjelper på båten. De er vevet inn i historien som venner av Gråtass, og barna vil selvsagt få en aha-opplevelse når de ser igjen disse skikkelsene som de kjenner fra en annen historie, sier Myklebust og bekrefter at han er meget fornøyd med dette elegante lille grepet.

Det vil selvsagt også ha en effekt som kryss-markedsføring av de to konseptene og legge grunnlag for ytterligere satsing på både filming og teaterfremføring i distriktet, noe han for øvrig er svært positiv til. Ikke minst etter erfaringene med filming de to siste årene.

Imøtekommende

– Kan det være aktuelt å promotere Grenseland som et Norge i miniatyr i forhold til innspilling av film? Bortsett fra de aller høyeste fjellene og de aller største byene ligger jo det meste innenfor korte avstander?

– Hehe, det er en interessant tanke. Mye er mulig å få til, men man må i så fall vite nøyaktig hva man vil

og satse målrettet på å få det til, sier han.

Om det ikke foreligger noen offisiell kongstanke om noe slikt, så er i hvert fall befolkningen vennlig innstilt. Det har sommerens aktiviteter vist til fulle. På settet får vi stadig høre om den enorme velvilje man ble møtt med hele veien, fra man kjørte rundt og valgte ut locations, og senere når man vendte tilbake med hele crewet for å filme. Tilgangen på imøtekommende og gode statister har også vært god, og vi forstår at det vil bli svært mange kjente ansikter å se når den ferdige filmen dukker opp på kino.

– Vi er avhengige av å møte velvilje fra både myndigheter, naboer og andre involverte når vi for eksempel skal sperre av store områder for å filme en biljakt etter en fjernstyrt og førerløs traktor, slik vi ved en anledning gjorde her ute. Her har ikke bare folk latt oss slippe til, men de har spurt om det er noen måte de kan hjelpe til på også. Det gjør jobben veldig mye enklere for oss når alle er så engasjerte og synes dette er så gøy, sier en meget takknemlig Morten Myklebust.

Den levende fugleskremsel-maskinen «Skremme» stjeler oppmerksomhet fra Gråtass. Det fører til sjalusi og masse leven i filmen. Her er Skremme, spilt av Joachim Berg på hengeren, på vei til utstilling på markedet, og Goggen (Ole-Kristian Lima) stopper for å vise frem vidunderet til kapteinen (Freddy Hagen).

Etter syv år i pensjonistenes rekke skriver Finn Wahl ut notisbøker i raskere takt enn noen gang. Der havner gode sitater og historier, men også avtaler han må huske. Og hvordan han tidligere hadde tid til å jobbe, det kan han nesten ikke forstå.

Resirkulert gamlelensmann med stor nytteverdi

TEKST OG FOTO: TORE ROBERT KLERUD

Notisboken er ett av gamlelensmannens faste kjennemerker. Den trekkes umerkelig frem fra jakkelommen både titt og ofte, for å notere nesten alt mulig.

– Det man ikke har i hodet, det må man ha i bok, humrer Wahl. Og innrømmer at det har blitt et stort antall notisbøker gjennom årene, nummerert i rekkefølge og med nummererte sider. Alle fylt med telefonnumre, avtaler, gode sitater og visdomsord både av eget og andres opphav. Og alle ført med blyant.

Gode forbilder

Valget av blyant kan virke som et mysterium, for Finn Wahl er ikke hverken nølende eller utpreget redd for å ta permanente avgjørelser. Det har han heller ikke kunnet være i sitt daglige virke som lovens lange arm i Marker og Rømskog gjennom 34 år – en posisjon som har gjort ham til en kar de aller fleste er på hils med.

Lederen i HV-ungdommen hjemme i Tune var politimann. Og bestekameraten var fast bestemt på å bli det. Dermed begynte unge Wahl også å tenke på det.

– Dessuten virket det jo som et spennende yrke da man var ung. Mye «action», minnes han.

Som tenkt, så gjort. Etter militær-tjenesten fulgte Politihøgskolen, og så bar det tilbake til Østfold igjen – til ventende jobb som betjent i Ørje.

Interessert i folk

Sommeren 1969 ankom han grensebygda og slo raskt rot. Og han ble like raskt vant med en meget variert arbeidsdag, hvor han stadig kom i kontakt med både lokalbefolkningen og de mange forbifarende langs E18.

Han har aldri angret på yrkesvalget, selv om det ikke alltid har vært så fylt av action som han kanskje innbilte seg i ungdommen. På den annen side har det vært langt mer sosialt enn han kanskje hadde forventet, og det passer ham utmerket. For er det noe han virkelig trives med, så er det å treffe mennesker. Snakke, le og utveksle erfaringer. Føle at man er til nytte for hverandre.

Finn Wahl er på alle måter en samler. I notisbøkene finnes sporene av en storsamling møter med mennesker. I hodet har han alle opplevelsene.

Han har en stor porsjon humor og deler gjerne med seg av de mange gode historiene han har lagt seg på minnet etter tjenesten på lensmannskontoret. Mange har bedt ham skrive bok. Kanskje er han litt på gli. Det har jo tross alt blitt mange episoder gjennom årene.

Ga seg tid

Ikke alle har vært like trivelige, det skal sies. For i en slik jobb er konflikter en del av hverdagen. Konflikter mellom mennesker og konflikter mellom lovbyrtere og samfunnet rundt.

”Hvordan jeg tidligere hadde tid til å jobbe, det kan jeg nesten ikke forstå.”

Sinne er også en del av totalbildet når interessene kommer i clinch på denne måten. Sinne og såret stolthet. For ingen liker å bli avslørt – spesielt når konsekvensene kan svi like mye som stoltheten.

– Min erfaring er at det hjalp å være rolig i de fleste situasjoner. Gi folk tid til å akseptere situasjonen og innse hvordan veien videre nødvendigvis må bli. Slik fikk jeg blant annet en del tilståelser under avhør som vi på forhånd ante at satt ganske langt inne, forklarer han.

I ressursklemma

Han er en rolig person. Men det handlet like mye om respekt – ikke for ugjerningen, men for menneskene. Alle fortjener å bli tatt på alvor, å bli hørt. Og det handlet om omsorg for ofrene, for de som hadde fått snudd hverdagen sin opp ned av ulike årsaker.

– Følte du at jobben ga nok rom

for slik kontakt med publikum?

– Ikke nok. Jeg prioriterte å la folk snakke ut og å høre på dem. Men oppfølging etterpå hadde vi selvsagt ikke kapasitet nok til, sier han.

Manglende kapasitet lå også til grunn for et karrierevalg som fikk en del oppmerksomhet, ikke minst internt i etaten. Wahl steg i gradene og ble lensmann i 1986. I 1993 hadde han fått nok og søkte seg tilbake til en stilling som lensmannsbetjent. Tilbake til «gølv», så å si. Tilbake til mer publikumsrettet arbeid. Dokumenter og administrasjon fristet ikke lenger.

– Jeg synes ikke jeg passet til det, rett og slett. Dessuten var det stadig mangel på ressurser. Og en enorm overtidbruk. Det hang nok sammen med at vi da var like mange personer på kontoret som vi var da jeg begynte i 1969, mens distriktene rundt oss hadde vokst betraktelig, forteller han.

I årene etterpå har Marker og Rømskog lensmannskontor fått flere nye stillinger. Wahl vil ikke på noen måte ta æren for at det har blitt slik, men innrømmer at han fikk tilbakemeldinger om at hans retrett skapte en del bølger internt den gangen i 1993. Bølger som skyllet helt inn til der de satt, de som snurpet igjen pengesekken.

På skolebenken

I Finn Wahls verden er tiden verdifull, og han fordeler den meget bevisst mellom mange fritidssysler: Familien, hornmusikken, fotograferingen, pistolskytingen, lesingen – og litt bruker han på en og annen sympatisk, fortrinnsvis britisk yrkesfelle som løser kringgater på TV. Det er i grunnen bare fiskingen han føler at han har forsømt de siste årene, etter at han fikk full råderett over hele døgnet da han ble pensjonist i 2003.

Fisken er imidlertid fornøyd, og det er også alle de andre som gjør krav på ham i forskjellige sammenhenger. Selv om han har vært uvanlig vanskelig å få tak i de siste par årene.

– Jeg har sunget i kor og vært i den kommunale kriseberedskapsgruppen sammen med gamlepresten Runo Lilleaasen. Han mente jeg egnert meg for et toårig studium

om kristen sjelesorg på Diakonova i Oslo, og det virket interessant. Så interessant at jeg søkte, forteller han.

Dermed ble han deltidsstudent, med forelesningsplan, pensumlister, krav om innlevering av oppgaver. Og ikke minst med en hel del busspendling til hovedstaden. Han legger ikke skjul på at det var utfordrende nok for en nybleven pensjonist, men enda mer givende. Han lærte, møtte nye mennesker. Og fikk enda mer ballast for å kunne være til nytte for andre.

Til nytte

For han liker å være til nytte. Og han vet at mange har behov for både å kunne snakke ut om og få rettledning i forhold til temaer som han kjenner fra sine 34 år i ordensmaktens tjeneste, og erfaringsgrunnlaget som han har bygget opp gjennom et helt liv med stor interesse for hva som foregår inne i hodet på folk.

– I jobben måtte vi kunne litt om psykologi. Sjelesorg dreier seg om noe helt annet enn å ta opp en forklaring, men psykologisk bygger det på mye av det samme; å gi mennesker en mulighet til å få ut det som plager dem, forklarer han.

Et spennende initiativ er nå i gang i regi av kirkene i Marker prestegjeld. Det er allerede laget en diakoniplan. I forlengelsen av denne jobbes det med å nå ut til de som man er temmelig sikker på at sitter rundt om med et undertrykt behov for hjelp for å få hverdagen til å gli litt lettere.

– Jeg er allerede litt engasjert i forhold til å bistå noen som har opplevd at ting har krøllet seg litt for dem. Det trenger ikke være store ting som skal til for å løse noen grunnleggende floker, slik at ting begynner å gå av seg selv igjen. Satt på spissen kan det av og til være nok å sette på kaffen og begynne å snakke om hvordan man kan gripe an situasjonen. Lage litt system, forklarer Wahl, som åpner for den rungende latteren når han får spørsmål om hvilken tittel hans nyervervede 60 vekttall i kristen sjelesorg har medbrakt.

– Gamlelensmannen fungerer fortsatt utmerket, forsikrer han.

PORTRETTE

To ting er aldri langt unna når Finn Wahl rusler gjennom Ørje sentrum: En notisblokk og minst ett av hans mange filmbaserte, gamle kameraer for å forevige det som ikke kan skrives inn i den førstnevnte.

SOLARIUM

Nå skinner sola på
Kirkeng Camping
Alle dager fra
09.00–22.00

Luxura X5 er et
luksuriøst solarium
som vil gi deg en dyp
og fin brunfarge!

Inngang bak ved
Sanitæranlegget

SNEKKERARBEIDER MURERARBEIDER LIFTUTLEIE

Alf-Bjørnar Espelund • Myrene • 1798 Aremark

Tlf: 95 81 24 40 • espelund@halden.net

Spektak

Ingen er i tvil om at naturen langs og på Rødenessjøen er vakker. Men hvordan ser sjøen og landskapet ut fra oven? Det kan Ronny Skaug på østsiden av sjøen hjelpe deg med. Hans nyetablerte firma Eastside Event tilbyr spektakulær parasailing på sjøen. Avisa Grenseland har prøvd det hele, og det er bare helt rått!

Dette er ingen båt for nybegynnere. Både motor og utstyr holder stor klasse.

KLART DET VIRKER!

DE HOTTESTE MOBILNYHETENE

Samsung slipper toppmodell med superskjerm, Nokia lanserer nytt smartphone-flaggskip med gratis navigasjon, HTC fortsetter å satse på Android og Apple frister med iPhone versjon fire.

MOBILT BREDBÅND

Vær på nett når som helst og hvor som helst i Norge – til en fast og forutsigbar månedspris.

MOBILT SENTRALBORD

Få tilgjengeligheten opp og telefonikostnadene ned med bedriftsinternt nett.

MOBIL PÅ AVVEIE?

Med våre sikkerhetsløsninger er det enkelt å fjernslette sensitivt innhold på en mistet mobil.

UNNGÅ FAKTURASJOKK

Datakontroll Utland er en ny og kostnadsfri tjeneste som beskytter mot høye regninger ved bruk av Mobilt Bredbånd i utlandet. Ta kontakt med oss hvis du ønsker Datakontroll Utland!

MobilData Halden, Storgt. 4b – 1767 Halden – Tlf. 69 17 96 10
Åpningstider: 9–17 (9–14)

Ronny Skaug har laget en fantastisk båt, og ombord er topp utstyr til parasailing. Eastside Event satser på å trekke massevis av folk til Grenseland de neste årene.

Spektakulært i Rødenes!

TEKST OG FOTO: ØYVIND OTTERSEN

Det var for to år siden tusenkunstner og innehaver av Skaugs Flexiservice startet med å realisere drømmen om å starte parasailing på Rødenessjøen. Nå er Eastside Event oppe og går, og de første kundene har allerede latt seg begeistre.

Trang fødsel

– Det har vært mange skjær i sjøen, for å si det slik, sier Ronny Skaug. Han lette lenge etter en passende båt. Da den ble funnet, var det stort sett bare et skall. Med god hjelp fra kamerater i nøkkelposisjoner, ble båten bygget opp. Odd K. Berget tok seg av hydraulikken, Ravns Garage skaffet utallige deler, og Ole Johnny Aas og «luftbaronen» Marius Degnes har vært til uvurderlig hjelp. Bare for å nevne noen av de mange som har hjulpet til, sier Skaug.

I år har det meste vært på plass, og Eastside Event har kunnet tilby både grupper og enkeltpersoner en spektakulær opplevelse på sjøen.

– Vi har hatt et fortitall opptrekk, men det elendige været i sommer

har ikke gjort årets sesong til noen stor økonomisk suksess. Vi setter sikkerhet i høysetet, og vinden er vår største fiende. Sol, regn, kulde. Alt kan vi takle, men for kraftig vind er ikke bra.

– Er sesongen over nå?

Slett ikke. Vi kjører så lenge folk vil opp. Vi kan kjøre helt til isen legger seg. Det er bare å ta på seg varmedress. Man blir jo ikke våt. Folk slippes opp fra båten og trekkes ned på akterdekk, sier Skaug, som har muligheten til å sende folk virkelig opp i de høyere luftlag.

– Marius har vært helt oppe på 160 meter. Det er høyt! Han så alt fra Skullerud i nord til Ørje og enda lenger i sør. Utsikten er fantastisk, og det er naturen også, skryter Skaug, som håper at årets innkjøringssesong skal bane vei for en stor sesong neste år.

– Parasailing på Rødenessjøen er spektakulært, og det vil gi turistsatsingen i Grenseland enda en dimensjon, sier han.

Vil du lese mer og dessuten se noen videofilmer om parasailing i Rødenessjøen?

Gå inn på www.parasailing.no

Magnus Øiestad fra Aremark måtte innrømme at det var en ubeskrivelig følelse å se Rødenessjøen fra lufta. Her går han inn for landing, med ansiktsfargen i behold. – Jeg kan anbefale parasailing på det sterkeste, sier han.

EN PLASTBEDRIFT MED 40 ÅRS ERFARING

Vakuumforming
og CNC-fresing
av plast

Ny Plast

Moene, 1798 Aremark. Telefon 69 19 84 88
www.nyplast.no • e-mail: benthe@nyplast.no

Tømrer
**Martin
Andersson**

UTFØRER ALT INNEN:

Rehabilitering - Fliselegging
Nybygg - Tilbygg - Restaurering

Blåbærestien 39, 1870 Ørje
Telefon: 911 00 752 - E-mail: machrisa@online.no

Tynning
Sluttavvirkning
Maskintransport

HOLTH
SKOGSERVICE AS

Asgeir Holth

1798 Aremark
Mobil: 482 09 055 – Tlf./fax: 69 19 94 57

Tenkt på det lenge?
Bli fosterforeldre!

FOSTERHJEMSTJENESTEN

Inviterer til åpent informasjonsmøte

21. september kl. 18
Fylkeshuset, Sarpsborg

Velkommen!

Tlf. 466 16 900
www.fosterhjem.no/sarpsborg

Natteravnene trenger seg ikke på, men synes det er hyggelig når ungdommene tar kontakt. Her er kveldens ravnekorps i munter passiar med noen ungdommer; fra venstre Victoria Brestrup, Anne Bernhus, Hans Christoffer Andersson, Ruben Carlsen og Torkel Opsahl.

Å være natteravn er sosialt i seg selv. Vår kveld startet med en kaffetår og briefing av ravneshjef Freddy Hagen (i midten). Kveldens korps besto av Roy Bruncell til venstre og Jens Gunneng.

Det usynlige sikkerhetsnett rundt ungdommen i Marker består av mange ressurspersoner. Denne kvelden er flere i sving på hvert sitt område, og natteravn Roy Bruncell slår gjerne av en prat med helsesøster Elisabeth Klund og sosiallærer Lena Engen (til høyre).

Med natteravnene på usynlig tokt

Tror du det å være ung er det samme i dag som det var da du selv var ung? Da tar du feil. Selv i Grenseland kan ting flyte ut om ikke noen passer på. Det gjør heldigvis natteravnene.

TEKST OG FOTO: TORE ROBERT KLERUD

Den siste tiden har det vært flere presseoppslag om mangel på foreldre og voksenpersoner til å engasjere seg i virksomheten til natteravnene rundt om.

Gode forhold

Isolert viser tallene at det trengs flere i Marker også. Men der har det sjelden vært problemer med å få folk til å stille opp, og det tror sjefs-ravn Freddy Hagen at vil skje igjen når skolen nå er i gang. For befolkningen i Grenseland er fremdeles i særklasse når det gjelder å engasjere seg, mener han. Og fremdeles har vi et godt oppvekstmiljø for ungdommen.

– Dessuten har vi mye bra ungdom. Veldig bra, sier Hagen, som selv har fått førstehåndskjennskap til både ungdommen og natteravnene etter at det administrative for et par år siden ble lagt inn under Frivilligsentralen, som han styrer med nennsom hånd.

Når det trengs

Hagen er stolt, både av ungdommen og av innsatsen hos natteravnene, og inviterte med Avisas Grenseland ut på tokt en kveld i sommer. Mens det i tidligere tider var såkalte «kvelds-ravner» i Ørje har det etter omleggingen blitt gulkledde voksenpersoner i gatene til langt nå natt fredag kveld. Og enkelte andre ganger også, når det synes påkrevet.

En slik begivenhet lå til grunn da vi møtte opp en mandag rett før ferien. Da hadde nemlig skolen sin avslutningsfest i Rådhuset, og sentrumbildet var preget av mye ungdom i uforholdsmessig stilig antrekk til en vanlig kveld å være.

– Det blir nok stort sett rundt her det kommer til å være liv i kveld,

men vi får se hvordan det utvikler seg, sa sjefs-ravn Hagen til korpset, som foruten Avisas Grenselands utsendte besto av Jens Gunneng og Roy Bruncell, da vi åpnet med en kaffekopp på hans kontor i den andre fløyen av Rådhuset.

Kontaktskapende MC

Etter at den kommunale fritidsklubben flyttet opp til Ørjetun i vår har ravnens aksjonsradius blitt større. Og det kan virke som om det har blitt vanskeligere å holde oversikten.

– Erfaringsmessig er det en del som forlater klubben på Ørjetun og rusler ned mot sentrum i løpet av kvelden, og vi pleier å ta noen runder oppom for å se at alt er greit utenfor klubben. Men for det meste er det om å gjøre at vi er til stede i sentrum, der de oppholder seg som har reist fra det organiserte opplegget på fritidsklubben, forklarer Hagen.

Selv er han ivrig motorsyklist, en hobby han deler med flere av ravnene. I sommerhalvåret har det dermed vokst frem en egen liten klikk med «MC-ravner», og erfaringene er positive: De kveldene en eller to av ravnekorpset stiller med motorsykkel er det ekstra smidig å stikke oppom Ørjetun en tur. Og selve motorsyklene gjør det også enklere å komme i kontakt med de motorinteresserte ungdommene.

Tillitsforhold

For kontakt med ungdommene er viktig, selv om det ikke er natteravnens jobb å hverken kontrollere eller å snike seg innpå dem.

– Vi skal synes og være tilgjengelige for dem som har behov for oss. Bare det at vi er til stede kan legge en demper på ting som ellers kunne utviklet seg til noe som ingen

ønsker, sier Hagen og legger til at tillitsforholdet til ungdommene også er viktig.

– Det hender ofte at vi får tips fra ungdommene selv om at «hold et ekstra øye med henne, for hun sliter litt», eller «det er visst ingen hjemme i det huset der borte, så der kan det komme til å bli fest i kveld». Det viser jo at de setter pris på at vi er i nærheten, slik at vi kan hjelpe til dersom vi trengs, sier han.

Utvikler teft

Det blir god tid til å snakke denne kvelden. Patruljeturene til fots blir svært lokale rundt i sentrum. Avslutningsfesten i Rådhuset holder de fleste samlet. Men Hagen og Gunneng, som stiller med motorsykkel, tar et par litt utvidede runder for å se om det også er aktivitet noe annet sted. Det er det ikke.

Fra tid til annen har enkelte representanter for den oppvoksende slekt noen små ærend oppe ved skolen like ved. Med målbevisste skritt går de, og få minutter senere kommer de tilbake. Tilsynelatende like uanfektet i gangen som da de gikk, og uten tydelige tegn på nylig tilførsel av flytende glede under luggen.

Ravnene tar en tur likevel.

– Vi utvikler jo en viss teft for gjemmesteder for flasker og slikt. Generelt kan vi jo ikke ta noe som vi ikke vet hvem som eier, men det er uansett greit å vite. Man kan jo finne ungdommer som trenger hjelp også, forklarer Hagen.

Samlet kompetanse

Enkelte ganger har det skjedd. Da har det vært litt vel optimistisk inntak av alkohol som har medført behov for hjelp. Ikke sterkere stoffer. Foreløpig. Og Hagen håper det fortsetter slik, selv om han vet at tilgangen er en helt annen i dag enn på hans

egen tid som jyping i gatene.

– Vi kontakter foreldrene, eller forsøker på andre måter å få ungdommene hjem. Med ett eneste unntak har reaksjonene bare vært positive, og vi har aldri hatt behov for å involvere politiet, selv om vi i siste instans også må være forberedt på det, sier han.

Natteravnens målsetning om i størst mulig utstrekning å hjelpe ungdommene til å ordne opp selv er viktig for å opprettholde tilliten, mener han.

– Men vi har et meget godt forhold til politiet og samarbeider godt. Vi har jevnlig møter, hvor også helsesøster, barnevernet og skolen er representert, så samtlige har tilgang til mye ekspertise for å kunne løse floker som måtte oppstå.

Store følelser

Kvelden, og de første nattetimene, fortsetter uten begivenheter. Inne i rådhuset går festen sin gang, med både helsesøster og skolens sosiallærer umerkelig til stede. Ute våker natteravnene, stort sett for seg selv, men av og til med besøk av dresskledde ungdommer som vil ha litt frisk luft og gjerne slå av en MC-prat.

En sjelden gang høres klynkende lyder fra en benk utenfor inngangen, der en og annen ungdom innhentes av den helt store sorgen over at skolen er slutt, og at de aldri mer kommer til å få treffe klassekameratene sine.

Ravnene følger det hele på avstand. Ungdommene ordner selv opp, og gråter og trøster på omgang.

Neste fredag er tårene tørket. Da treffes de likevel igjen, kanskje på fritidsklubben, kanskje et annet sted i sentrum.

Og også da vil natteravnene være innenfor trygg avstand.

De 750 lysene som sørger for lys og varme i grotten, tar i seg selv flere timer å tenne, men det er verdt det, konstaterer familien Krog, bestående av Marit og Jørn-Ola og datteren Anne Beate. Lars Hansson fra Sukken camping (til høyre) bidrar gjerne med hjelp når det trengs og understreker at alle som driver beslektet næring i Marker har mye å tjene på å samarbeide.

I kø for gjestebud i

Ikke alle er klar over at fylkets kanskje mest spektakulære selskapslokale ligger midt inne i skogen mellom Rødenes og Rømskog. Men mange nok har fått snusen i det til at enkelte datoer er booket både fire og fem år frem i tid.

TEKST OG FOTO: TORE ROBERT KLERUD

Da Jørn-Ola Krog en gang på 1990-tallet fikk ideen om å lage en stor steingrotte midt inne i skogen ved tjernet Risen, ante han at den ville bli spesiell. Men at den skulle gi grunnlag for en hel liten «attåttnæring» for ham selv, kona Marit Egeberg Krog og datteren Anne Beate, det var vel ikke helt med i planen.

Stadige forbedringer

Men slik er det blitt. Og, pussig nok, fremdeles uten at alle er klar over at midt inne i skogen, noen kilometer fra den temmelig trafikkerte hovedveien mellom Rømskog og Marker, ligger den: Risen grotte. Overdådig, unik. Og ikke helt uten et skjær av mystikk over seg.

Noen få sesonger har gått etter at grotten ble innviet og tatt i bruk som selskapslokale. Fremdeles skjer det stadige utbedringer fra år til år. Ettersom de eneste arbeidstegnene befinner seg der de alltid har vært – i opphavsmannens hode – er det neimen ikke godt å si om den noen gang vil bli helt ferdig.

– Den fungerer fint nå. Men det er fremdeles rom for å gjøre både anretningskjøkkenet og toalett-fasilitetene enda bedre, sier Jørn-Ola, som ikke ser på aggregatstrøm og de ville omgivelsene som noe problem.

Tenkte turisme

Hadde han gjort det, så hadde det i utgangspunktet heller aldri blitt

noe av grotten. Men i familien Krog tenker man kreativt, og da man allerede hadde en viss erfaring med både kanoutleie og annet for å tekkes turistene, var det kanskje ikke så rart at ideen oppsto.

– Utgangspunktet var to fjellknauser med en naturlig forsinking mellom, beliggende flott til på en odde i Risentjernet. Ved å bygge opp vegger i stablestein og å legge et tak over, som en naturlig fortsettelse av skogbunnen, oppsto grotten av seg selv, forklarer Jørn-Ola.

Og den oppsto på en måte som naturen selv meget vel kunne stått bak – i hvert fall med litt hjelp av Risengubben, en litt sky kjempe med vekslende humør som ifølge sagnet har sitt tilhold i området.

750 stearinlys

Det tok mange år med enormt mye jobb før det hele kunne tas i bruk. Mye tungt manuelt arbeid, og mye tungt arbeid med maskiner, som i seg selv bød på tekniske utfordringer der inne i skogen. Men alt løste seg til slutt, og da det hele sto ferdig, var nok

standarden blitt en god del høyere enn det som kanskje var planen til å begynne med, innrømmer familien Krog.

Det er lett å la seg rive med når man først skal gjøre noe som virker umulig.

Risen grotte består av en stor gildesal med digre heller som gulv, to naturlige fjellvegger og ytterligere to vegger i stablestein av enorme dimensjoner. Taket glir som nevnt inn i naturen, og passerende elg og rådyr stusser ikke over annet enn skorsteinen som stikker opp midt i lyngen der de kan lukte nykøkt kaffe fra peisen under. Og kanskje høre allsang eller munter prat fra de 50-60 gjestene som får plass rundt langbordene, i skinnet fra 750 stearinlys.

Jungeltelegraf

– Vi har i grunnen ikke behov å drive så mye markedsføring. Dette har spredd seg, og bestillingene kommer fra et stort område, forteller Jørn-Ola.

Lag og foreninger står for en stor del av bestillingene, og samlinger

Risengubbens rike

for næringslivet er også svært populært. Felles for dem alle er at det gir en unik, ekstra dimensjon til arrangementene når man kan kombinere det særegne festlokalet med en natursti rundt fjellknausen, hvor man både kan konkurrere i lassokast på utstoppet elg og se merkene etter Risengubben i fjellet på den andre siden av tjernet.

Sagnet og mystikken rundt Risengubben er en viktig del av opplevelsen for gjestene. Og vertskapet setter alt inn på at gjestene skal huske besøket lenge.

Så langt har kanskje Risen grotte vært like godt kjent utenfor Grenseland som blant lokalbefolkningen. Men etter hvert som familien Krog får flere og flere arbeidsdager i grotten, er det også som følge av at flere og flere bryllup, fødselsdager og familiebegivenheter nedtegnes i ordreboken.

– Interessen er stor, og det er jo moro når vi har satset på dette. Men når folk nå begynner å bestille selskaper i 2015, blir jeg nesten litt betenkt, ler han.

Lassokast på elg er et populært innslag i den lille «naturstien» som Jørn-Ola Krog har anlagt rundt i området.

Det har vært mange tunge tak for å bygge grotten, stiene og uteplassen. Den enorme steinblokken som tjener som utebord er ett av mange eksempler på de utfordringene som møtte både mennesker og maskiner under byggingen.

Det ser ut som temmelig urørt og trolsk natur, men en flott portal og en gangbro hintet om hva som venter når man beveger seg inn i Risengubbens rike.

Aremark kirke stenges for oppussing

Hvis alt går etter planen fremstår Aremark kirke i ny prakt til jubileumsåret 2011, opplyser kirkeverge Jan P. Vaaler.

TEKST: TORE ROBERT KLERUD

Kirken fra 1861 fyller 150 år neste år. Lenge har det vært klart at jubilaranten trengte en oppstramming innvendig, og med økonomien sikret med både offentlige tilskudd og kommunal garanti for resten, er det tid for å sette i gang.

Stenges 10. september

– Jeg laget en vedlikeholdsplan for kirken og de tilstøtende bygningene og anleggene i 2008, og det er den som ligger til grunn nå. Totalt har arbeidene, som er oppført i planen, en kostnadsramme på i underkant av halvannen million kroner, og vi har nå nylig hatt anbudsåpning for den delen av arbeidene som gjelder selve kirken. Uten å foregripe noe ser det ut til at vi vil kunne komme i gang slik vi ønsket. Det vil si at vi stenger kirken 10. september og

håper å kunne åpne igjen til jul, forklarer Vaaler.

Det mest prekære i kirken er fukt og avskalling i murpussen på sydveggen inne i kirken. Der skal pussen fjernes, og en ny type murpuss påføres. I resten av kirken skal malingen fjernes og ny påføres.

– Både pussen og malingen som skal benyttes, er av en ny type som «puster», slik at vi skal slippe slike problemer i fremtiden. Slik det er nå må vi stadig støvsuge malingsflak og murpuss rundt veggene før hvert arrangement i kirken, sier Vaaler, som legger til at enkelte nye vinduer og dører også inngår i jobben som skal gjøres.

Til Holmgill

Med litt hell håper han at kirken skal kunne tas i bruk igjen til jul, men innrømmer samtidig at ting kan skje i en så vidt omfattende

prosess at dette kanskje må justeres til senere på vinteren. I mellomtiden vil alle gudstjenester som hovedregel foregå i Holmgill, mens enkelte kveldsgudstjenester og andre arrangementer vil legges til menighetshuset.

– Begravelser vil også bli lagt til Holmgill, med påfølgende transport av båren hit til kirken. Ikke så praktisk, men det er slik vi må gjøre det i denne perioden, sier kirkevergen, som tror aremarkingene vil ha forståelse for ulempene i byggeperioden.

– Jeg håper også at vi kan få gjort mesteparten av forberedelsene med tildekking av orgelet og slikt når arbeidet starter på dugnad. Folk er flinke til å stille opp, og det gjør at vi kan få mest mulig restaurering ut av hver krone vi har til rådighet, avslutter han.

Aremark kirke skal pusses opp for å fremstå i sin beste prakt foran neste års jubileum. Kirken blir stengt fra 10. september. Kanskje åpner den igjen til jul.

Terra Business

Kort og godt for næringslivet

Med Terra Business kan kunden enkelt skille mellom private kjøp og jobbrelaterte utlegg

Kredittkortet gir mange fordeler:

- Eget kort for jobbrelaterte utgifter
- God oversikt over alle transaksjoner
- Enklere å lage reiseregninger og refusjonsskjema
- Samme PIN-kode som andre kort fra banken
- Gratis Priority Pass til 600 VIP lounges på flyplasser
- Reise- og avbestillingsforsikring
- Mulighet for valgfri design

Snakk med Hege, da vel

Marker
sparebank
– førstevalget

Tenk også leasing – forsikring – tjenestepensjon

Bokstavelig talt skremt opp i et hjørne fikk den lille gruppen publikummere oppleve den ene grusomheten etter den andre på vandrespillet gjennom et midnattsdystert kulturhus.

Festlig uhygge på UKH

Ingen har noen gang vært i tvil om at Ungdommens Kulturhus i Ørje rommer mer enn øyet kan se. Men ingen kunne ane at det var så galt.

TEKST OG FOTO: TORE ROBERT KLERUD

Det var nemlig ikke noe velpolert og sympatisk bilde som ble malt av hverken huset eller dets brukere da teatergruppen UKT vartet opp med noen få intimforestillinger av en egenprodusert oppsetning forleden.

Grøss og gru

Det var heller ikke meningen, skal vi skynde oss å tillegge. For går man løs på den gamle sjangeren «grøsser», så fordres det da også både uhygge og overraskelser underveis.

Og det hadde de unge teater-spirene tatt seg ad notam...

«Mordet på Ørjetun» inneholdt så mangt. Blant annet, selvsagt, et mord. Men selve mordet var langt mindre skremmende enn det klientellet som de små gruppene av publikummere ble presentert for i løpet av vandrespillet. Ikke ante vi at Ungdommens Kulturhus i virkeligheten var et slags asyl for mennesker med så outrerte symptomer på både psykisk og fysisk forfall som det

vi her fikk se. Og det på ubehagelig nært hold, i tillegg.

At det parallelt foregikk en mordetterforskning rett foran øynene våre, og at mordet etter alt å dømme også ble oppklart, se det druknet liksom i inntrykkene av skjærende skrik og utagerende galskap. Mesterlig frembrakt av den ungdommelige teatergjengen som så ut til å kose seg stort i rollene.

Suksess for de få

Med noen få forestillinger og publikumsgrupper på maks 25 personer var det begrenset både hvor mange som fikk med seg oppsetningen, og hvor mye de dyktige skuespillerne, forfatterne, scenearbeiderne og effektmakerne satt igjen med.

De lot imidlertid til å være godt fornøyde med gjennomføringen og har all grunn til å være stolte. Både

med storyen, med effektene, den teknisk krevende gjennomføringen og ikke minst med de mange glitrende skuespillerprestasjonene.

Vi håper UKT-gjengen på UKH trår til igjen en annen gang også, og gjerne med noe minst like sært. Grøsser-intim-vandrespill på Ørjetun ved midnatt var ikke det mest opplagte å satse på. Men med så kreativ ungdom kan man ikke forvente annet enn det uventede.

Selve uhyggen gjorde så sterkt inntrykk at oppmerksomheten i forhold til selve mordsaken nok glapp for de fleste i publikum. Alt ble dog løst, forsto vi, og de dyktige skuespillerne kunne innkassere velfortjent applaus til slutt.

Årets førsteklassinger i Rømskog

Rømskog 1. klasse:

Det nye elevkullet på Rømskog skole er blant de mindre man har opplevd ved skolen, men stemningen i klassen er ikke dårligere av den grunn.

På bildet ser vi kontaktlærer Anne Gangnes Kleiven sammen med elevene, foran fra venstre Sondre Nerstad og Emma Jørgensen, og bak fra venstre Adrian Lejon og Mari Lorentzon. (Foto: Tore Robert Klerud)

Frisørgalleriet

ÅPNINGSTIDER:

MANDAG 09.00–16.30

TIRSDAG 09.00–16.30

ONSDAG 09.00–16.30

TORSDAG 09.00–16.30

FREDAG 09.00–16.30

Kveld og lørdag etter avtale

MONICA RØLLEID OG CAMILLA SANDE

Telefon 69 19 90 05 • Mobil 41 66 14 06 • Bankbygget i Aremark

joker
– helt i nærheten

www.joker.no

LEGG HANDLETUREN TIL AREMARK

Vi satser ekstra på:

- Fukt og grønt
- Ferske brødvarer
- Gode middagstilbud
- Stort og variert vareutvalg

Utvalg av
apotekvarer
fra Apotek1

Åpent: 9–19 (15)

Årets førsteklassinger i Marker, 1A

Marker 1A:

Et nytt skoleår er i gang, og årets nye elevkull i Marker har allerede rukket å bli godt kjent med hverandre. Også i år er første-klassingene fordelt på to klasser.

Bakerst Kontaktlærer
Karin Gjerstad Lie.

Andre rekke fra venstre Walid Mahamoud, Kasper Ruud Fog, Ludvik Jensen, Johannes Grandahl, Sebastian Hovland, Nora Sollie Stemmedalen, Jenny Krog, Mathis Buer, Kristian Klund, Petter Mårud, Rattaphum Buasra, Håkon Svingen Gunneng.

Foran fra venstre William Søby Fosser, Milla Goska, Dagny Granli, Henriette Langsø-Normansen, Maria Krog, Kari Elise Bjerke, Marte Søby, Julie Christensen.

(Foto: Tore Robert Klerud)

Årets førsteklassinger i Marker, 1B

Marker 1B:

Bakerst fra venstre Adrian Aaser, Emma Westgaard, Andreas Augustsson, Marcus Lintho Orderud, Dennis Nakkim Wiig, Tuva Jensen Bratbakken, Pia Sætra.

Andre rekke fra venstre Stian Torgersen, Frida Kasbo Skullerud, Malin Orderud, Tuva Fjeld, Malin A. Johansen, Elena Eftevåg, Alexandra Olsson, Kontaktlærer Hilde Fosser Jaavall.

Foran fra venstre Sandra Sundell, Anna Thorvaldsen, Nickolay Brestrup Brekkhus, Madeleine Johnsen, Rikke Heed, Thomas Funderud Sælen, Sondre Halvorsrud Syversen, Alexander Eftevåg.

(Foto: Tore Robert Klerud)

Årets førsteklassinger i Aremark

Aremark 1. klasse:

De aller yngste på Aremark skole er godt i gang med skoleåret. Denne gang er det en langt større klasse enn i fjor. Det lover godt for fremtiden.

Bak fra venstre Kristine Svendsby, Yvonne Grundnes (lærer), Ole Fredrik Naalum, Mathias W. Magnussen, Jacob Svarød, Mali Skrøvseth, Margrete Sandtorp, Håkon Wiig, Gard Helmer Wikan, Adrian Gjødalstuen Bråthen, Øygunn Ystrøm (lærer), Benjamin Dagrød.

Foran fra venstre Patrick Wahlstrøm Anderssen, Ann Helen Aukrusttrædet, Monica Buer, Jacob W. Magnussen, Tuva Nomel, Emma Larsen-Skovrand, Torgeir Johannes Ulsrød, Ingrid Aanonsen, Mina Molvik Engen, Renè Gundersen.

Ikke til stede: Mette Marit Grønmyr (kontaktlærer) og Hanne Øyen (assistent). (Foto: Øyvind Ottersen)

D/S «Engebret Soot» er et naturlig midtpunkt under sommerarrangementer i Marker. (Arkivfoto: Jørn Fjeld)

Byggedagen i Rømskog presenterer hva bygda har å tilby til både egne innbyggere og besøkende. (Arkivfoto: Øyvind Ottersen)

Mange arrangementer i Rømskog finner sted på Kurøen.

Strømsfossdagen i begynnelsen av august trakk flere tusen mennesker til Aremark. (Foto: Gunnar Arvesen)

God festivalsommer

Folk er stadig like flinke til å støtte opp om det som arrangeres rundt i distriktet i løpet av sommerhalvåret.

TEKST: TORE ROBERT KLERUD

Det viser en rundspørring Avisa Grenseland har foretatt til noen av arrangørene etter årets sommerseong.

Varierende vær

– Det gikk greit. Vi hadde oppholds- vær akkurat de gangene vi trengte det, oppsummerer Jan Birger Holth etter årets utgave av Rømskogdagene. I løpet av helgen arrangementet varte var rundt 1.000 mennesker innom på Kurøen og idrettsplassen for å se og bidra til å vise frem alt hva bygda kan by på.

Det var andre gang arrangementet ble gjennomført, og Holth aner konturene av en fremtidig tradisjon. Men man vurderer likevel om det er riktig å fortsette så ofte som hvert år, da det krever mye innsats av mange for å få gjennomført arrangementet.

For barnefamiliene

Mange var også delaktige i nok en suksess for Slusefestivalen i Ørje. Der var man i år veldig heldige med været, hvilket man også er avhengig av.

– Det er vanskelig å anslå hvor mange som var innom, men vi la merke til at det var en større andel barnefamilier, og at satsingen på tradisjonsrike aktiviteter som snekring av fugleholker for de yngste var svært vellykket, sier Reni Braarud på vegne av Kanalmuseet.

Også Slusejazzen hadde jevnt og godt fremmøte på sine konserter og aktiviteter under festivalen, og PR-sjef Finn Wahl konstaterer at total-konseptet for Slusefestival-helgen ser ut til å ha funnet formen. Det er også konklusjonen fra Jan Bakker i Soot-stiftelsen, som utgjør det tredje av Slusefestivalens «ben».

– Eneste unntak er at vi kun hadde cirka 130 fremmøte på fredagens pubaften i bruget, som har pleid å trekke det dobbelte. Men her kan vi trolig skylde oss selv på grunn av at vi markedsførte dette for dårlig, slår han fast.

Trivelig i vannkanten

Også Strømsfossdagen begynner å ligne sterkt på en tradisjon, med god oppslutning fra både aremarkingene selv og mange tilreisende – blant annet en meget imponerende

kolonne med besøkende amerikanske veteranbiler fra Halden. Og alt var ved det vante også i år, til alles tilfredshet, forteller Inger Lise Gløbøden, virksomhetsleder for kultur i Aremark kommune.

– Det som var nytt av året, og som vi var litt spente på, var det nye området nede på Kanaltangen. Men også det fungerte fint, det ga mye bedre plass til utstillerne, og vi hadde godt vakthold langs vannkanten som passet på at ingen ramlet uti. Slike ting er viktige på et familiearrangement av denne typen, understreker hun.

De samme utfordringene hadde også arrangørene av Kanallekene i Ørje. Det var andre gang dette ble arrangert, og igjen ble det bra med folk og god innsats av de forskjellige foreningene som samarbeidet om å gi arrangementet innhold, berømer koordinator Nils-Ole Solberg.

– Noe av poenget med dette arrangementet er jo å utvide sesongen litt i Ørje, slik at ikke alt skjer i juni. Og dette tror jeg er i ferd med å bli et fast innslag i august, sier han.

Stor sanginteresse

Også de kristne arrangementene har samlet bra med folk. På Rømskog har ungdommen vært samlet til

Kørrefestivalen med konserter og volleyball for tolvte eller trettende gang, og selv om det er mye jobb forbundet med et slikt stevne så viser oppslutningen fra ungdommer på begge sider av grensen at tilbudet blir verdsatt, konkluderer Øystein Heggedal, som kunne telle til drøyt 500 betalende ungdommer i sommer.

I Aremark kunne man legge på ytterligere en null, da rundt 5.000 mer modne sanginteresserte møtte opp til Bedehussang i Grenseland på Fangekasa i juli.

– Veldig moro, og arrangementet ble en verdig arvtaker til Bedehusmusikkfestivalen, sier Hans Kristian Buer, som i sin tid arrangerte sistnevnte sammen med nesten hele bygda hjemme i Øymark.

– Hyggelig at Buer mener det, og når det ble en suksess på første forsøk for oss, er det takket være at vi hadde med både ham og alle de andre medhjelperne fra Øymark, sier Odd Borgstrand, som ledet nyvinningen på Fangekasa.

Så godt fornøyd var arrangørene at de allerede har bestemt seg for å gjenta stevnet den første uken i juli neste år.

Og denne helgen arrangeres Elg-festivalen i Aremark. Da er det ventet godt over fem tusen besøkende.

Ønsker de små brannsjefene velkommen

Arrangementet Åpen brannstasjon er populært blant de minste. Dette bildet er fra arrangementet i Aremark i fjor. (Foto: Øyvind Ottersen)

Lørdag 25. september er det igjen tid for å sette fokus på brannsikkerhet i hus og hjem. Og som alltid er det de yngste som brannsjef Reidar Sæther setter sin lit til.

TEKST: TORE ROBERT KLERUD

Som brannsjef for Aremark og Marker kan Sæther se tilbake på flere vellykkede markeringer av brannvernuka. I år som før blir Åpen brannstasjon på lørdag i uke 38 selve rosinen i pølsa.

De yngste tar ansvar

– I hvert fall for de yngste er det arrangementene på brannstasjonene i Aremark og Marker som blir det gjeveste. Det er mulig at vi kommer til å markere brannvernuka på andre måter også, uten at planene er klare for det ennå, sier han.

Uniformluer, turer med brannbilen, oppgavehefter med mye spennende innhold og demonstrasjon av mye tøft utstyr er alltid fristende for de yngste. Og foreldrene pleier også å følge interessert med. Det er ikke dagligdags for dem heller å se profesjonelle brannfolk bekjempe flammene, understreker Sæther. Dermed pleier folk å strømme til når portene går opp for Åpen brannstasjon, og det viktigste med denne dagen er kanskje å komme i kontakt med barna og få dem interessert i temaet.

– I heftet de får med seg hjem er det oppgaver knyttet til brannvernberedskapen hjemme hos familien, og barna vet nok å si fra dersom de avdekker at ikke alt er som det bør være, tror han.

Fyller apparater

De som allerede nå sliter litt med samvittigheten på det området kan som tidligere få rettet opp i dette på brannstasjonen i Aremark denne dagen.

– Der har vi en avtale med en kar som har mobilt utstyr for å fylle opp pulverapparater, slik at folk kan få gjort det mens de venter. Slike mobile anlegg er det dessverre ikke så mange av, så i Ørje har vi ikke det tilbudet. Men vi står i hvert fall parat for å snakke med folk og rettleder dem når det gjelder vedlikehold og bruk av slukkeutstyr i hjemmet, sier han.

Lørdag 25. september er altså dagen da du bør svinge innom brannstasjonen og oppdatere deg om både brannvesenets og din egen beredskap. Ikke minst om du har barn i huset. Gode vaner bør læres inn tidlig, slik at de kan ta vare på seg selv.

Og kanskje deg...

Utvidet åpningstid
kl. 09.00 – 16.00*
fra 1. september

*) Gjelder våre kontorer i Ørje, Aremark, Rakkestad og Moss.
I Rømskog følger vi kommunen med lukking kl. 15.30 året rundt.

Marker
sparebank
– førstevalget

Disse stubbene har i over 30 år holdt bilister og syklistene på pinebenken langs vestsiden av Rødenes-sjøen. Nå er stubbene lagt under asfalt, men tradisjonen tro dukker de nok opp igjen til våren

Pust i bakken for trofaste veistubber

De to stubbene i veien like nord for Kallak i Marker har trukket seg tilbake, etter å ha gjort turen spennende for veifarende i en årrekke.

TEKST OG FOTO: TORE ROBERT KLERUD

De har sikkert vært der mye lengre, men det er i år 30 år siden under-tegnede for første gang studerte dem nærmere, som ung og nysgjerrig syklist. Jeg var klar over dem på forhånd. Ikke alle syklistene har gjennom historien vært så heldige.

Etter en asfaltering en gang i forrige årtusen var de ikke å se i noen få sesonger, men de siste årene har de igjen brutt seg opp gjennom sine hull i asfalten omtrent samtidig med hestehoven. I år gjorde de seg meget godt bemerket, og i uvanlig lang tid. Den ene av de to som ikke befant seg midt i et hjulspor, men snarere midt i veibanen, struttet standhaftig fire-fem centimeter over asfalten, og den andre

var ikke langt etter.

Inngående studier

Gjennom årene har vi studert dem inngående og lagt merke til deres svært varierende grad av nærvær fra sesong til sesong. De siste årene har de gjort seg mer og mer bemerket – muligens kan det være den økende andelen piggfrie vinterdekk som har ført til at stubber i veibanen generelt slites mindre ned nå enn tidligere, selv om vi ikke i farten kan huske å ha sett noe særlig forskning om dette temaet.

Nytt av året var også en ring med rosa markeringsfarge på asfalten rundt stubbene. Helt fra snøen gikk og til langt ut i sommerferien lyste den rosa ringen opp, et tiltak som viste at man såmenn også tenker

trafikksikkerhet. Ikke at det hindret ukjente syklistene i godt driv i å treffe stubbene, men det førte nok i det minste til at de med all mulig trafikksikkerhet visste grunnen til at de veltet i god tid før de tok bakken.

Nå er de imidlertid borte. Da sykkel-sesongen gikk mot slutten og den rosa fargen hadde gjort sitt, ble stubbene igjen skjult under et par klatter asfalt. Syklistene med skrubbsår og jålebilister med bulkede felgkanter har fått et pusterom, men til våren vil de nok av gammel vane og for sikkerhets skyld legge seg langt ut på kantmerkingen av veien. Man er blitt vant med å godta at også asfalten har sine overraskelser i Stubbefolkets rike...

DISTRIKTETS STØRSTE BILFORHANDLER

Jensen & Scheele tilbyr et komplett bilsenter. Bilsalg, verksted, delelager, rekvisita og karosseriverksted. Årets Volvo-forhandler i Norge en rekke ganger. Østfold største Mitsubishi forhandler fem år på rad. På kundeservice er det «ingen over – ingen ved siden».

Stort og variert utvalg av meget gode bruktbiler

Ta kontakt for gode råd og en hyggelig bilprat. Stikk gjerne innom – kaffen står klar!

www.jensen-scheele.no

VI FORHANDLER:

JENSEN & SCHEELE BIL AS

Vestgårdsveien 1 – 1789 Berg. Telefon: 69 21 35 00
E-post: firmapost@jensen-scheele.no
jensen-scheele.no

JENSEN & SCHEELE AUTO AS

Vestgårdsveien 3, Halden. Telefon: 69 19 05 20
E-post: firmapost@mih.no
jensen-scheele.no

En lykkens ost

Overskriften er et utsagn som gir liten eller ingen mening i hjemlig språkdrakt. Forflytter vi oss til nabolandet Sverige, ja, se da er «en lyckans ost» et begrep og ordspill med mål og mening. Det kan vel nærmest tolkes som en person som uten altfor høy IQ havner under lykkens stjerne(r), mer eller mindre fortjent. Jeg regner meg nærmest som en slik.

La meg forklare det nærmere. Som personifisering av en datanerd, må jeg nok betegnes som motsatsen, hvordan nå enn den måtte lyde.

Bruddstykker av ord og setninger innen teknologien tvinger seg allikevel inn i en mosegrodd skalle. Som f.eks. ordet «twitter». Kvitter på norsk.

På daglige vandringer i vår kjære lille landsbys skolegate, faller man av og til i tanker om svunne dager og gatas eller helst veiens og omgivelserenes beskaftenhet. Fra det som for et halvt århundre siden var stedets merkantile sentrum, ledet en ganske så grei grusvei opp mot atletenes arena: Ørje Idrettsplass (den ligger fortsatt der). Langs veien fantes mangt et innfallshjørne eller opplevelse. Det var dog et sted man ofte sakket farten på grunn av, ja, nettopp «twitter».

Den tette, ikke altfor høye granhekken langs Heltzengården hørtes

ut som den levde. Og det gjorde den for så vidt også. Der inne hadde hundrevis av gråspurv sitt domene og herr og fru med alle sine barn holdt et øredøvende leven så lenge det var dagslys. Tiden vi beveger oss i var fortsatt viet fremkomstmiddelet hest og vogn. En av lekkerbisknene for våre kvitrende venner, var etterlatenskapene fra de firbente, som også inneholdt noen havrekorn.

Litt mindre fornøylig var et ublidt møte med duftende hestepærer etter fall fra sykkel eller rett og slett snublebenthet.

Men kvitteret har ikke latt seg vaske av eller bort. Det ligger på harddisken.

Enda litt lenger opp langs veien fant vi forsamlingslokalet Valhall, omgitt av de stauteste furutrær. Noen er heldigvis fremdeles tilbake, men leietagerens residens med moderbygget gikk dessverre opp i røyk på 1960-tallet.

I denne skogluggen, som selvsagt også var ispedd endel rogn og bjørk, holdt de større fugleartene til, som kråker, en og annen ravn, duer, svart- og gråtrost. I sannhet et blandet kor, hvis nå ikke svarttrosten fikk spille solo. Den serverte de lekreste soli og trollbandt tilhøreren, helt til innvåneren signaliserte: NOK! Han var muligens av og til plaget av et eller annet «bipolart»?

Årene går, syn og hørsel er ikke altfor meget å skryte av, men «minnenes kilde» er desto rikholdigere. Du lurar kanskje på hvor hekken og spurvene ble av? Hekken ble skåret ned og en eller annen naturens tildragelse har desimert spurvebestanden.

Åsryggen ved Valhall?

Jo takk, den står der, og den ene delen ved Tron Thoresens bauta er fylt opp av

lekeapparater. Og, undere over alle undere, «twitteret» er tilbake! Med barne- og ungdomsskole på motsatt side, slingrer den gamle mann seg mellom kvitrende barn og ungdommer et par ganger daglig. Som om ikke dette er nok; lenger ned i gata, på motsatt side av nostalgisens mørke hekk, er kvitteret enda mer påtagelig. Her er plassert en barnehage. At gledeskvitter av og til blir avløst av sår gråt, konverterer trøstende «tanter» raskt til nytt «twitter». Noen demper på gleden er det selvsagt heller ikke at man velsignes med en god klem av en nær og kjær femåring - sånn i all enkelhet over gjerdet.

Om dere tilfeldigvis skulle være innom biblioteket en dag, ta med et dikt av Jacob Sande. Hvis dere vil suge minnekaramellen litt lenger, har han en liten perle med tittelen: «Fire år».

Vel bekomme!

AVISA Grenseland

En annonse i Avis Grenseland er en god investering i egen bedrift. Annonser er dessuten godt lokalt lesestoff og gir nyttig informasjon.

En annonse øker oppmerksomheten rundt din bedrift og dine produkter.

Våre grafiske designere hjelper deg gjerne med å utforme annonsen og budskapet.

Ta kontakt i dag
på telefon 400 38 037
(Sunniva Hansen)

- Data, skrivere
- Kopimaskiner
- Programvare
- Telefonløsninger
- Reparasjoner service
- Digitalt video/fotoutstyr
- Kontorrekvisita
- Mobiltelefoner

TOTALEVRANDØR INNEN IT-RELATERTE PRODUKTER OG TJENESTER

KOPIERING

- sort/hvitt og farger
- Hefteproduksjon A4/A5
- Sanghefter
- Flyers/Reklamemateriell
- Kopiering opptil A3

MOBILT BREDBÅND fra ice.net

Vi forhandler:

SluseByen D@ta AS

Tvilling gt. 1A Ørje. Tlf. 69 81 20 15. Fax. 69 81 20 16
E-post: post@slusebyendata.no

GOD, GAMMELDAGS BENSINSTASJON

HER FÅR DU BL.A:

- Drivstoff • Bilrekvisita
- Propan • Film • Kiosk
- Oljeskift • Selvvask
- Dekk • Hengerutleie
- Malerkoster • Fiskekroker + masse annet

Alltid gode tilbud – alltid god service

AREMARK BENSIN & SERVICE • TELEFON 69 19 93 50

For deg som vil ha kvalitet!

MED SKOLESTART er både barn, unge og voksne tilbake i vanlig rytme. Foran oss har vi en lang høst og mange mørke kvelder. De innbyr til musikalsk aktivitet, hjemme eller i organiserte former. Marthinussen Musikk AS har et stort utvalg av instrumenter for en hver anledning, skreddersydd for ditt ønske og behov.

VI ER GODE PÅ FLYGEL OG PIANO!

- Stemming
- Utleie og salg av nytt og brukt

Vi har levert i snart 30 år!

Møt fagmannen som har gått i lære bl.a ved Schimmel i Tyskland.

I gitaravdelingen vil du møte gitarpedagogen som hjelper deg å finne din gitar og riktige lærebøker.

FLYGEL • PIANO • GITAR • STRYK • PA • KEYBOARD • REKVISITA

SKOLESTART!

Borgergata 32, HALDEN. Tlf. 69 19 44 34 – Mob. 913 60 245
Epost: martpia@halden.net - www.marthinussenmusikk.no
Åpningstider: Onsdag, torsdag, fredag: kl. 09-17.
For øvrig: Ring tlf. 913 60 245

Det skjer I GRENSELAND 3. - 26. SEPTEMBER

SEPTEMBER

FREDAG 3.

Elgfestivalen åpner på Kirkeng i Aremark. Konsert med CC Cowboys. Pubkveld med Dixie Freaks fra Ørje.

Club18 i Rømskog Bedehus kl. 18. Ulike aktiviteter og andakt for barn 4.-7.klasse. Arrangør er Rømskog Misjonsforening.

LØRDAG 4.

Elgfestivalen i Aremark. Boder, aktiviteter, mat- og vinsmaking, korsang, skytshow med Kenneth Aspestrand, foredrag av «villmannen» Øystein Køhn, pubkveld med Buddies og Patrics. Fotoutstilling.

Møte med Bjørn Tørnby i Rømskog Bedehus kl. 19. Rømskog Misjonsforening arrangerer.

Loppemarked i Speiderhuset på Ørjetun. Arrangør er Speider'n.

SØNDAG 5.

Elgfestivalen i Aremark. Skolekorpsset spiller, skytshow med Kenneth Aspestrand, Gråtass for de minste, elgpartering og kåring av årets bilde. Fotoutstilling.

Elgfestivalen i Aremark arrangeres i dagene 3. til 5. september. Her blir elggryte og elgburger testet av Knut Ulsrød (fra venstre), Svein Bergstrøm og Tor Fjeld under sponsortreffet nylig. (Foto: Øyvind Ottersen)

Åpent pistolfeltstevne på Ørje PKS bane kl. 10. Klasser for finpistol, grovpistol, militærpistol og revolver. Arrangør er Ørje Pistolklubb

Skyting om Dugleiksmerke på Trytjennbanen i Rømskog kl. 13. Arrangør Rømskog Skytterlag

MANDAG 6.

Rømskog Helselag arrangerer **hyggeaften** for beboerne på eldresenteret, pensjonister og andre interesserte kl. 17.

ONSDAG 8.

Skytetrening på løpende elg. Skyteparken i Aremark kl. 17.30. Arrangør er Aremark Jeger og Fiskerforening.

TORS DAG 9.

Rømskog Pensjonistforening har møte i gamle spisesal kl. 18. Tilbakeblikk på høstturen, kaffe og årsalg.

Rømskog IL arrangerer idrettsmerkeprøver på grusbanen ved Kommunehuset kl. 18 til kl. 20.

SØNDAG 12.

Flyktningmarsjen arrangeres i Rødenes. Start fra Skogstad gård, cirka 9 kilometer nord for Ørje, langs Rv 21. Påmelding fra kl. 9 til kl. 12. Distanse 12 kilometer. Gudstjeneste ved Riksrøysa kl. 12. Arrangør er Rødenes Idrettslag.

TIRSDAG 14.

Bygdekino i gymsalen i Rømskog Kulturhus. Filmene som vises er «Toy Story 3» og «Knight and Day».

ONSDAG 15.

Lesestund for småbarn i Rømskog bibliotek kl. 10.45.

Skytetrening på løpende elg.

Skyteparken i Aremark kl. 17.30. Arrangør er Aremark Jeger og Fiskerforening.

Bygdekino i Marker rådhus. Filmene som vises er «Toy Story 3» og «Knight and Day».

TORS DAG 16.

Rømskog IL arrangerer idrettsmerkeprøver på grusbanen ved Kommunehuset kl. 18 til kl. 20.

ONSDAG 22.

Skytetrening på løpende elg. Skyteparken i Aremark kl. 17.30. Arrangør er Aremark Jeger og Fiskerforening.

FREDAG 24.

Club18 i Rømskog Bedehus kl. 18. Ulike aktiviteter og andakt for barn 4.-7.klasse. Arrangør er Rømskog Misjonsforening.

LØRDAG 25.

Åpen brannstasjon i Marker og Aremark. Mange aktiviteter for barna.

SØNDAG 26.

Rømskog Turlag arrangerer familietur til Haukenestårnet. Turstart kl. 11 fra parkeringen ved Skjønhaug. Varighet cirka 5 timer inkludert pause.

Informasjon fra Rømskog kommune

Ordføreren har ordet

Nå er sommeren på hell og høsten i anmarsj med bærplukking, soppsampling og jakt. Mengden av post er også i ferd med å komme opp på normalt nivå.

Det har ikke vært noen kommunale møter siden sist jeg skrev i denne spalten. Derfor er det foreløpig lite kommunal aktivitet å skrive om. Noen av oss har så vidt startet planleggingen av ei næringsmesse neste vår i Ørje, og så skal vi snart evaluere våre egne byggedager.

Vi er fortsatt spent på hva som vil skje angående hotellet ved

Vortungen. I skrivende stund er dette ikke avklart.

A-laget i fotball har kommet godt i gang etter ferien med seier i første kamp og uavgjort i andre. For å beholde plassen i 5. divisjon må de klare minst 4. plassen. Vi får krysse fingrene for at de klarer det. Spesielt moro er det at unggutta gjør det så bra. Det lover godt for framtida. Flere av laga i de yngre årsklassene gjør det også veldig bra. Dette er moro!

Ha det fint i september.

Nils

Rømskog scorer høyt

Kommunal Rapport har trykket en serie kalt «Kommune-barometeret». Avisen har blant annet sett på noen sentrale nøkkeltall innen kultur og nærmiljø. Rømskog kommune kommer på en imponerende 8. plass blant

kommunene!

Rømskog får toppkarakteren 6 for nøkkeltallene kultur som andel av budsjett, utlån fra bibliotek og tilskudd til lag og foreninger.

Informasjon fra Aremark kommune

Håndarbeidskafeen

Torsdag 7. september starter Håndarbeidskafeen opp igjen etter ferien. Vi treffes i aktivitetsstua på Fosbykollen fra kl. 11 til 13 hver tirsdag.

Håndarbeid-/hobbyaktiviteter, kaffe, utlodning og fremfor alt hyggelig sosialt samvær. Bli med i et koselig feleskap.

Vi ønsker både nye og faste gjester hjertelig velkommen.

KONTAKTINFO:

Aremark Frivilligsentral
Åpent: Man-tirs-tors kl. 9-16, onsdag kl. 13-18

Telefon: 69 19 81 70 eller 98 21 21 82

E-post: frivilligsentral@aremark.kommune.no

Informasjon fra Marker kommune

Marker Folkebad

Marker Folkebad åpner igjen 14. september 2010. Ekstra oppvarmet vann på lørdager fra 18. september.

Tilskudd

Tilskudd til anlegg for idrett og fysisk aktivitet. Spørsmål kan stilles til Ann Kristin Halvorsrud eller Else Marit Svendsen.

Sluttavvirkning

Tømmerhogst

Tynning

Tømmerkjøring

GRANLI SKOG AS

Kallak, 1870 Ørje
Telefon: 916 20 705, 909 13 028

SISTE

Avisa Grensland
Byline tekst & design,
Fosby, 1798 Aremark

TELEFON 99 22 1798

Byggmester Jens Frøne

Bygg og dykkertjenester

Tlf. 905 61 372

www.frøne.no

Rundt 60 mennesker hadde tatt turen til fots en liten bit inn i skogen for å se restene av husene på Myrseter og høre om stedets historie.

Til skogs med historielaget

Befolkningen i Grensland er opptatt av lokalhistorie og stiller begjærlig opp når historielagene frister med ny viten.

TEKST OG FOTO: TORE ROBERT KLERUD

Det er i hvert fall erfaringen hos Marker Historielag. Etter flere år med god oppslutning om sentrumsvandringene i Ørje, hvor tidligere tiders handel og utvikling gjennom sentrumsgatene har vært tema, byttet de ganske brutalt tema i år. Ikke uten en viss spenning.

Menneskers liv og levnet sto fremdeles i fokus, men langt fra sentrum. Turen på forsommeren, som vårt bilde er hentet fra, gikk til dels på skogsti inn forbi Taraldrud i Rødenes, i retning mot Eidsberg-grensen. Der ble det stopp ved det

nedlagte bruket Ådal underveis, før man fortsatte til målet for turen, som var Myrseter.

På Myrseter står fremdeles restene av husene hvor søsknene Sæther bodde frem til begynnelsen av 1990-tallet, og flere bidro med fortellinger om stedets betydning i forbindelse med flyslipp under krigen. Rundt 60 mennesker og noen tusen mygg koste seg i ettermiddagssolen, mens de mettet seg med nistemat, blod og nyervervet kunnskap. Og arrangørene kunne trygt konstatere at publikum så men ikke er avhengige av asfalt under beina for å stille opp.

Oddvar Gustavsen har stor innsikt i det som skjedde i skogen rundt Myrseter i krigsårene. Han fortalte livfullt om de dramatiske begivenhetene.

Neste avis

Neste utgave av Avisa Grensland kommer ut 23. september og blir distribuert i Aremark, Marker og Rømskog, samt til utenbygds abonnenter. Avisa Grensland vil også være tilgjengelig i de lokale

dagligvareforetningene, bensinstasjonene og i de tre rådhusene. Ta kontakt dersom du har et budskap du ønsker å formidle, det være seg redaksjonelt eller i form av en annonse.

Telefon: 99 22 17 98

Email: post@byline.as